

Pagbasa mula sa Lumang Tipan: Isaías 59:1-21
Pagbasa mula sa Bagong Tipan: Mga Taga- Roma 10:1-13

Bumalik sa Akin

“Maghanda Ka sa Pagharap sa Iyong Diyos”

Amos 4:1-13

Saklaw ng propesiya ni Amos ang panahon sa pagitan ng 786-746 BC nang si Jeroboam II ang hari ng Israel at si Uzziah ang hari ng Juda; ang parehong panahon na sakop nina Oseas at Isaías.

- Ito ay panahon ng kapayapaan at kasaganaan para sa mga tao ng Israel.
- Gayunpaman, ito rin ay panahon ng espirituwal na pagbagsak, dahil habang ipinagpapatuloy nila ang kanilang mga serbisyo sa templo at mga pana-panahong pagdiriwang:
 - Tinalikuran na nila ang kanilang relasyon sa Diyos.
 - Sinusuway nila ang mga batas ng Diyos.

- Ipinakikita nila ang kanilang espirituwal na kahilawan sa kanilang mga kilos at saloobin sa isa't isa.

Sinabi ni Amos na hindi siya nagmula sa kanilang paaralan ng mga propeta kundi isang pastol ng tupa mula sa Tekoa, isang maliit at nayon sa kanayunan malapit sa Bethlehem sa gilid ng mga burol ng Judea.

- Ngunit tinawag siya ng Diyos upang balaan ang kanyang bayan na manumbalik sa kanilang tiwala sa Diyos o maghanda sa pagharap sa Kanya sa paghuhukom.

Ipinropesiya ni Amos ang pagbagsak ng santuwaryo sa Bethel at ang pagbagsak ng maharlikang sambahayan sa Jerusalem.

- Sinabi ni Amazias, ang pari sa Bethel, kay Haring Jeroboam na may pakana si Amos laban sa kanya at dapat siyang patahimikin.
- Tumanggi si Amos na tumigil sa pangangaral, at ipinapatay siya ni Amazias.
- Gayunpaman, bago namatay si Amos, sinabi niya kay Amazias na ang kanyang asawa ay magiging isang patutot, ang kanyang mga anak ay mamamatay sa digmaan, ang kanyang lupain ay ibibigay sa iba, siya ay mamamatay sa isang lupang pagano, at ang mga Israelita ay mabibihag.
- Nangyari ang lahat ng iyon noong 701 BC nang kubkubin ng Asiria ang Israel, at noong 587 BC nang salakayin ni Nabucodonosor ang Juda.

Ang tanging kasalanang hindi mapapatawad ng Diyos ay ang patuloy na pagtanggihan kay Hesukristo bilang Tagapagligtas at Panginoon – ang kasalanan ng kawalan ng pananampalataya!

- Juan 3:16 – ***“Sapagkat gayon na lamang ang pagsinta ng Diyos sa sanlibutan kaya't ibinigay niya ang kaniyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kaniya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan!”***
- Ngunit kung ang pag-ibig ng Diyos ay tatanggihan ng kawalan ng pananampalataya, wala nang ibang paraan ang Diyos upang tubusin ang makasalanan.

Gayunpaman, ang isang kasalanang higit na nakakasakit sa puso ng Diyos ay ang pagmamatuwid sa sarili – ang kasalanang nagsasabing, **“Hindi ko kailangan ang Diyos!”**

- Mga Taga-Roma 10:3 – ***“sa pagsisikap na itatag ang sarili nilang katuwiran, [sila] ay hindi nagpasakop sa katuwiran ng Diyos!”***

- Nais ng Diyos na sambahin Siya ng Kanyang bayan nang walang pagkukunwari o pagmamatuwid sa sarili, at ang unang hakbang sa tunay na pagsambang iyon ay ang magpakumbaba sa harap Niya bilang mga NANGANGAILANGAN Niya at ibigay sa Kanya ang kaluwalhatian ng nararapat sa Kanyang banal na pangalan.
- Ang pagsamba sa Diyos sa disyerto ay madali para sa mga Israelita, dahil wala silang ibang malalapitan.
- Gayunpaman, habang sila ay umuunlad sa Lupang Pangako, sinimulan nilang mapabayaang ang kanilang pangangailangan sa Diyos.
- Ipinagpatuloy nila ang kanilang panlabas na anyo ng pagsamba, ngunit ito ay walang kabuluhan sa Diyos dahil ang kanilang mga puso ay wala roon.
- Isinugo ng Diyos si Amos, pati na rin ang iba pang mga propeta, upang balaan sila na manumbalik sa Kanya o harapin ang Kanyang paghuhukom, ngunit ang mga pinuno ng relihiyon ay labis na nagmamatuwid sa kanilang sarili na hindi nila makita ang kanilang kasalanan o ang kanilang pangangailangang manumbalik sa Diyos.

1. Ang Salita ng Diyos sa mga kababaihan – Talata 1-3

Sinabi ni Amos na ang mga babaeng Israelita ay tumalikod nang husto sa kanilang tunay na pagsamba sa Diyos at inaakay na nila ang iba sa imoralidad.

- Inihambing sila ni Amos sa mga "baka ng Basan," na tumutukoy sa mga "baka" na dinadala sa malalago at luntiang pastulan ng Basan upang patabain para sa katayin.
- Sinabi ni Amos na ang mga babaeng Israelita ay humihingi ng maraming atensyon – sila ay pinalayaw, pinakakain nang labis, at nagpapakasasa sa sarili.
 - Masyado silang mayabang para lumuhod sa harap ng isang banal na Diyos o magpakumbaba at tunay na sumamba sa Diyos.
 - Dinadala nila ang kanilang mga ikapu sa templo tuwing tatlong araw upang makita sila, suot ang kanilang mga bagong kasuotan, na nagdadala ng kanilang mga handog sa Panginoon.
 - Sa halip na ibahagi ang ilan sa kanilang kayamanan sa mga mahihirap, tinalikuran nila ang mga ito.
- Sinabi ni Amos na hahatulan ng Diyos ang kanilang pagmamatuwid sa sarili sa isang napakasamang paraan.
 - Talata 2 – **“Aagawin ka niya gamit ang mga kawil, at ang iyong mga susunod na lahi gamit ang mga pamingwit.”**

- Alinman sa mga babae ay ikakadena bilang mga alipin, o ang kanilang mga katawan ay "ikakabit" at kakaladkarin sa apoy.

2. Ang Salita ng Diyos sa mga Mananamba – Talata 4-13

Ang Gilgal, Beersheba, at Bethel ang mga sentrong pangrelihiyon kung saan nagtitipon ang mga Hudyo bawat taon para sa kanilang taunang paglalakbay.

- Kahit na sa kanilang kalagayang tumalikod sa pananampalataya, gustung-gusto ng mga Israelita na "umakyat sa Jerusalem" taon-taon, ngunit nakalulungkot, hindi iyon upang sumamba sa Diyos, kundi upang makihalubilo sa kanilang pamilya at mga kaibigan.
- Ginulat ni Amos ang mga tao sa pagsasabing: ***“Pumunta kayo sa Bethel at magkasala; sa Gilgal ay paramihin ninyo ang inyong mga pagsalangsang!”***
- Ang "paglabag" ay nangangahulugang "paglabag sa Kautusan ng Diyos"!
 - Ang kanilang serbisyo ay isinagawa sa isang lugar na hindi awtorisado – ang Jerusalem ang lugar ng pagsamba.
 - Ang "diyos" na kanilang sinamba ay hindi ang Diyos nina Abraham, Isaac, at Jacob, kundi si "Baal," ang diyos ng mga Canaanita.
 - Ang kanilang pagsamba ay hindi sa pagsisisi at pagpapasakop kundi sa paglalasing at pakikiapid.
- Dahil ang kanilang pagsamba ay hindi bilang pagsunod sa Diyos, hindi ito tinanggap ng Diyos; ito ay isa lamang dagdag na kasalanan Niya laban sa kanila.

Ipinakita sa kanila ni Amos kung paano sila sinubukang bigyan ng babala ng Diyos tungkol sa kanilang walang kabuluhang pagsamba, ngunit hindi sila nakinig.

- Talata 6 – taggutom – ***“kalinisan ng mga ngipin.”***
- Talata 7-8 – tagtuyot – ***“ na pumipigil sa ulan.”***
- Talata 9 – pagkabigo ng pananim – ***“ pagkasabog at amag.”***
- Talata 10 – sakit – ***“salot na gaya ng Ehipto.”***
- Talata 11 – digmaan – ***“ Ibinagsak ang ilan sa inyo.”***

Sinabi ni Amos na dahil ang mga "babalang" ito ay hindi nakapagpabalik ng kanilang mga puso sa Diyos – Talata 12 – ***“Maghanda kayo upang salubungin ang inyong Diyos!”***

- Kung hindi haharap ang Israel sa Diyos sa pagsisisi, at tunay na pagsamba, haharap ang Diyos sa Israel sa paghuhukom!
- Talata 13 – Patutunayan ng Diyos ang Kanyang sarili bilang ang Diyos na: “ ***Anyo ng mga bundok at lumilikha ng hangin; na nagpapahayag sa tao ng kanyang iniisip at nagpapadilim sa umaga; na yumayapak sa matataas na dako ng lupa – ang Panginoong Diyos ng mga hukbo ang kanyang pangalan.*** ”

Ginagamit ng Diyos ang masasamang bagay ng mundo upang ilayo ang ating atensyon mula sa mundo at bumalik sa Kanya.

- "Yinuuga ng Diyos ang mga bansa" upang ilayo ang ating isipan sa mga walang kabuluhang bagay at ituon ang ating pansin sa mga bagay na walang hanggan, sapagkat wawasakin ng Diyos ang ating pagmamatuwid sa sarili sa pamamagitan ng mga problema ng buhay o sa Kanyang darating na paghuhukom.
- Patuloy tayong tinatawag ng Diyos upang sambahin Siya, at ang tunay na pagsamba ay nangangailangan ng isang pusong bagbag at nagsisisi.
- Alam natin ang ibig sabihin ng pagkakaroon ng tunay na pananampalataya sa isang huwad na diyos, ngunit ang huwad na pananampalataya sa iisang tunay na Diyos ay may parehong walang hanggang bunga.
- Ang trahedya ng henerasyon ng mga nagsisimba ngayon ay naniniwala silang anumang mga gawaing pagsamba na nakalulugod sa kanila ay katanggap-tanggap sa Diyos, ngunit hindi.
- Ang bawat aspeto ng ating buhay ay kinokontrol ng Banal na Kasulatan, at kasama rito ang ating mga oras ng personal at sama-samang pagsamba.
- Maaaring makipagkita ang tao sa Diyos sa tunay na pagsamba, o makakaharap niya ang Diyos sa walang hanggang paghuhukom.

“Isinuko ng Simbahan ang dating mataas na konsepto nito tungkol sa Diyos at pinalitan ito ng isang napakababa, napakawalang-dangal, na lubos na hindi karapat-dapat sa pag-iisip, pagsamba sa mga tao. Hindi niya ito sinasadya, kundi unti-unti at nang walang kanyang kaalaman; at ang kanyang mismong kawalan ng kamalayan ay lalong nagpapalungkot sa kanyang sitwasyon.”

AW Tozer